

Psykotiske Børns Vel og Pædagogisk Kartel.

Det er oplyst under udvalgsbehandlingen, at socialministeren er indstillet på at nedsætte et fast udvalg under socialministeriet med henblik på en opfølgning af de nye regler om socialindkomst. Udvalget skal bestå af repræsentanter for de implicerede ministerier (socialministeriet, boligministeriet, undervisningsministeriet, finansministeriet og ministeriet for skatter og afgifter), lovmodelrådet under økonomiministeriet (med henblik på også at kunne belyse samspilsproblemerne) samt Kommunernes Landsforening og Københavns kommune m. fl. Udvalget skal i et nært samarbejde med kommunale praktikere have til opgave løbende at følge indførelsen af socialindkomsten og rapportere om de indhentede erfaringer. Udvalget skal påse sammenhængen mellem ændringer i skatteregler og reglerne om socialindkomsten og koordinere socialindkomstens anvendelse for alle de berørte ydelser.

Socialministeren har under udvalgsbehandlingen oplyst, at det er regeringens opfattelse, at der ved opgørelsen af socialindkomsten må sikres ligestilling af persongrupper med forskellige pensionsordninger. Ligestillingen er ikke teknisk mulig fra 1981. Socialministeren vil derfor fremsætte lovforslag om fuld gennemførelse af ligestillingen i folketingssamlingen 1980-81. Dette lovforslag skal træde i kraft den 1. januar 1982.

Ligestillingen opnås bedst ved i socialindkomsten at medtage såvel egne som arbejdsgiverfinansierede pensionsbidrag for lønmodtagere, hvor arbejdsgiveren som led i et ansættelsesforhold indbetaler bidrag til en pensionsordning. Endvidere medtages et beregnet bidrag for tjenestemænd og personer med tjenestemandslignende ordninger. Såfremt dette ikke viser sig muligt i praksis, sikres ligestillingen ved i socialindkomsten at give fradrag for indbetalinger til private/individuelle pensionsordninger.

Socialministeren har bedt arbejdsgruppen om socialindkomst om at fremskynde det igangværende arbejde med disse spørgsmål. Arbejdsgruppen skal snarest muligt udarbejde en teknisk detaljeret redegørelse om gennemførelse af regeringens hensigt.

Udvalget har drøftet praktiseringen af kriteriet for ydelse af hjælp i de tilfælde, hvor

der efter forslaget til lov om ændring af bistandsloven, herunder navnlig bestemmelsen i lovens § 48, stk. 1, om dækning af merudgifter ved forsørgelsen af handicappede børn i hjemmet, kun ydes hjælp i det omfang, hvor familien ikke selv har midler til at afholde udgiften. Socialministeren har i den forbindelse givet tilsagn om at ville følge udviklingen over et par år for derigennem at vurdere, om kommunerne anvender bestemmelsen i § 48, stk. 1, efter hensigten.

Ved vurderingen af, om der er grundlag for at yde hjælp, vil de sociale udvalg skulle tage hensyn til familiens erhvervsforhold og økonomiske forhold, ligesom der skal tages hensyn til familiens størrelse, sammensætning og alder m. v.

Det afgørende for denne vurdering vil således være, om den udgift, det drejer sig om, vil bringe et i øvrigt rimeligt budget ud af balance.

Der vil derfor være større sandsynlighed for, at der kan ydes hjælp, jo større udgift det drejer sig om, men der vil naturligvis også være mulighed for at yde hjælp til mindre udgifter, hvis familiens økonomi er så anstrengt, at selv forholdsvis beskedne ekstraudgifter vil kunne være afgørende for familiens muligheder for at beholde barnet i hjemmet.

For de familier, der efter de nugældende regler oppebærer fuldt tilskud efter § 48, stk. 1, og for hvilke de fremtidige regler medfører nedgang i hjælpen, er det socialministeriets hensigt ved udfærdigelse af administrative forskrifter at henstille til kommunerne om ved skønnets udøvelse i en passende overgangsperiode fra reglernes ikrafttræden at foretage en passende aftrapning.

Udvalget har drøftet de særlige problemer, der opstår for modtagere af invaliditetsydelse, som med forholdsvis kort varsel mister ydelsen eller får denne væsentligt reduceret. Da bistandslovens regler ikke giver mulighed for løsning af disse problemer, har socialministeren stillet ændringsforslag, der indfører en overgangsregel, hvorefter nedgangen i invaliditetsydelsen i det første år aldrig kan blive større end halvdelen af den fulde invaliditetsydelse.